

Sygn. akt IV U 261/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 sierpnia 2020r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jerzy Zalański
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewiczka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 sierpnia 2020r. w S.

odwołania J. O.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 26 lutego 2019 r. Nr (...)

w sprawie J. O.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o wysokość emerytury

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 261/19

UZASADNIENIE

Decyzją z 26 lutego 2019r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.116 ust.5 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił J. O. prawa do przeliczenia emerytury. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że wysokość emerytury ustalona została prawidłowo, a ubezpieczony nie przedstawił żadnych nowych dokumentów na podstawie których można przeliczyć wysokość emerytury (decyzja z 26 lutego 2019r. k.50 akt emerytalnych).

Odwołanie od w/w decyzji złożył ubezpieczony J. O. wnosząc o jej zmianę poprzez przeliczenie wysokości jego emerytury. Ubezpieczony podniósł, że pobierana uprzednio renta z tytułu niezdolności do pracy jest świadczeniem wyższym od obecnie wypłacanej emerytury (odwołanie wraz z załącznikami k.1-6 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na argumentację przytoczoną w zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.7 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony J. O. urodził się w dniu (...). W okresie od 1 lipca 1991r. do 31 marca 2003r. pobierał rentę z tytułu niezdolności do pracy (bezsporne – akta rentowe).

W dniu 22 kwietnia 2003r. ubezpieczony wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. z wnioskiem o emeryturę (wniosek o emeryturę k.1-3 akt emerytalnych).

Po rozpoznaniu powyższego wniosku, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. decyzją z 5 czerwca 2003r. przyznał J. O. prawo do emerytury od 1 kwietnia 2003r., tj. od miesiąca zgłoszenia wniosku. (decyzja z 5 czerwca 2003r. o przyznaniu emerytury k.9 akt emerytalnych). Następnie decyzją z 23 lipca 2003r. organ rentowy przeliczył emeryturę ubezpieczonego i ustalił jej wysokość na datę przyznania świadczenia ,tj. na dzień 1 kwietnia 2003r. na kwotę 782,24 złotych brutto miesięcznie, a po doliczeniu kwoty zwiększenia z tytułu opłacania składek na ubezpieczenie społeczne rolników - 823,69 złotych brutto miesięcznie. Do ustalenia wysokości emerytury organ rentowy uwzględnił 26 lat, 9 miesięcy i 29 dni okresów składkowych oraz 7 lat i 6 miesięcy okresów pracy w gospodarstwie rolnym, a do ustalenia podstawy wymiaru emerytury organ rentowy przyjął wynagrodzenie ubezpieczonego, które stanowiło podstawę wymiaru składek z 3 lat kalendarzowych przypadających na okres od stycznia 1987r. do grudnia 1989r. Ustalony w oparciu o powyższe wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury wyniósł 101,66%. Jednocześnie organ rentowy naliczył i wypłacił ubezpieczonemu wyrównanie emerytury za okres od 1 kwietnia 2003r. do 31 lipca 2003r. Z uwagi na to, że emerytura okazała się dla ubezpieczonego świadczeniem korzystniejszym organ rentowy. wstrzymał wypłatę renty z tytułu niezdolności do pracy od 1 kwietnia 2003r. (decyzje z 23 lipca 2003r. k.13-14 akt emerytalnych).

W dniu 6 lutego 2019r. ubezpieczony wystąpił do organu rentowego z wnioskiem o przeliczenie emerytury wskazując, że pobierana uprzednio renta z tytułu niezdolności do pracy była dla niego świadczeniem korzystniejszym od wypłacanej emerytury (wniosek z 6 lutego 2019r. o przeliczenie emerytury k.47 akt emerytalnych). Rozpoznając powyższy wniosek organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję z 26 lutego 2019r., która odmówił ubezpieczonemu prawa do przeliczenia emerytury wskazując, że wysokość emerytury jest prawidłowa, a ubezpieczony nie przedstawił żadnych nowych dowodów pozwalających na przeliczenie świadczenia (decyzja z 26 lutego 2019r. k.50 akt emerytalnych).

Emerytura jest dla ubezpieczonego świadczeniem korzystniejszym od renty z tytułu niezdolności do pracy, która na dzień przejścia ubezpieczonego na emeryturę wynosi 769,11 złotych brutto miesięcznie, a na dzień 26 lutego 2019r., po uwzględnieniu waloryzacji, wynosi 1 313,52 złotych brutto miesięcznie (opinia biegłej z zakresu księgowościA. D.k.22 i k. 31-36 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie J. O. nie mogło być uwzględnione.

Zgodnie z art.114 ust.1 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2020r., poz. 53, 252, 568, 1222) w sprawie zakończonej prawomocną decyzją organ rentowy, na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, uchyla lub zmienia decyzję i ponownie ustala prawo do świadczeń lub ich wysokość, jeżeli:

- 1) po uprawomocnieniu się decyzji zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono nowe okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość;
- 2) decyzja została wydana w wyniku przestępstwa;
- 3) dowody, na podstawie których ustalono istotne dla sprawy okoliczności faktyczne, okazały się fałszywe;
- 4) decyzja została wydana na skutek świadomego wprowadzenia w błąd organu rentowego przez osobę pobierającą świadczenie;

5) decyzja została wydana w oparciu o inną decyzję lub orzeczenie sądu, które zostało następnie uchylone, zmienione albo stwierdzono jego nieważność;

6) przyznanie świadczeń lub nieprawidłowe obliczenie ich wysokości nastąpiło na skutek błędu organu rentowego.

Odnosząc powyższe uregulowanie do okoliczności sprawy stwierdzić należało, że brak jest podstaw do przeliczenia emerytury ubezpieczonego z uwagi na brak dokumentacji pozwalającej na ustalenie nowego - wyższego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru świadczenia, co zgodnie z powyższym uregulowaniem jest warunkiem ponownego ustalenia wysokości emerytury. W ocenie Sądu dotychczasowe świadczenie jest naliczone prawidłowo. Wyliczona przez organ rentowy emerytura ubezpieczonego na dzień 1 kwietnia 2003r. wyniosła 782,24 złotych brutto miesięcznie, a po doliczeniu kwoty zwiększenia z tytułu opłacania składek na ubezpieczenie społeczne rolników - 823,69 złotych brutto miesięcznie. Do ustalenia wysokości emerytury organ rentowy uwzględnił 26 lat, 9 miesięcy i 29 dni okresów składkowych oraz 7 lat i 6 miesięcy okresów pracy w gospodarstwie rolnym, a do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjął wynagrodzenie ubezpieczonego, które stanowiło podstawę wymiaru składek z 3 lat kalendarzowych przypadających na okres od stycznia 1987r. do grudnia 1989r. Ustalony w oparciu o powyższe wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury wyniósł 101,66%. Tak obliczona emerytura jest świadczeniem korzystniejszym od uprzednio pobieranej przez ubezpieczonego renty z tytułu niezdolności do pracy, która według wyliczeń organu rentowego na datę przejścia na emeryturę wynosi 769,11 złotych brutto miesięcznie, zaś na dzień 26 lutego 2019r. – po uwzględnieniu waloryzacji – 1 313,52 złotych brutto miesięcznie (decyzja z 23 lipca 2003r. o przyznaniu emerytury k.13-13v akt emerytalnych oraz pismo organu rentowego – stanowisko komórki merytorycznej k.22 akt sprawy). Wyliczenia te znalazły potwierdzenie w opinii biegłej księgowej A. D. z 6 lutego 2020r. (opinia na k.31-36 akt sprawy). Biegła z zakresu księgowości ustaliła, że emerytura ubezpieczonego na dzień 1 kwietnia 2003r. wynosi 782,24 złotych brutto miesięcznie, a po doliczeniu kwoty zwiększenia z tytułu opłacania składek na ubezpieczenie społeczne rolników – 823,69 złotych miesięcznie, zaś na dzień 16 stycznia 2020r., po uwzględnieniu waloryzacji, wynosi 1 433,23 złotych brutto miesięcznie (opinia biegłej z zakresu księgowości k.31-36 akt sprawy). Zdaniem Sądu, opinia biegłej z zakresu księgowości okazała się miarodajnym, zasługującym na walor wiarygodności, dowodem pozwalającym ustalić wysokość świadczeń ubezpieczonego. Opinia została bowiem sporządzona przez osobę posiadającą specjalistyczną wiedzę z zakresu księgowości. Opinia jest jasna, należyście uzasadniona i nie była kwestionowana przez strony.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴§1 kpc oddalił odwołanie ubezpieczonego.